

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAT

SESSION DE 1956-1957

ZITTING 1956-1957

SEANCE DU 26 MARS 1957

VERGADERING VAN 26 MAART 1957

Projet de loi contenant le Budget ordinaire du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'exercice 1957.

Wetsontwerp houdende de gewone Begroting van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1957.

AMENDEMENTS PRESENTES
PAR LE GOUVERNEMENT

AMENDEMENTEN VOORGEDRAGEN
DOOR DE REGERING

TITRE III.

TITEL III.

Dispositions diverses.

Allerhande bepalingen.

Art. 11bis (nouveau).

Art. 11bis (nieuw).

Insérer un article 11bis libellé comme suit :

Een artikel 11bis in te voegen, luidende :

« Le premier alinéa de l'article 13 de la loi du 15 juillet 1930 autorisant des régularisations et allouant des crédits supplémentaires aux budgets ordinaire et extraordinaire du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'exercice 1929, modifié par l'article 11 de la loi du 15 juillet 1938 contenant le budget ordinaire du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'exercice 1938, est remplacé par la disposition suivante :

« Het eerste lid van artikel 13 van de wet van 15 Juli 1930 waarbij regularisaties werden gemachtigd en bijkredieten werden toegestaan op de gewone en buitengewone begrotingen van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1929, gewijzigd bij artikel 11 van de wet van 15 Juli 1938 houdende de gewone begroting van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1938, wordt vervangen door de volgende bepaling :

» Dans les limites à déterminer par un décret organique, les circonscriptions indigènes et les centres extracoutumiers peuvent sous le contrôle de l'autorité administrative, qui approuve leurs budgets annuels et arrête leurs comptes, percevoir des centimes additionnels aux impôts dus à l'Etat, créer des impôts, taxes, péages et redevances et en affecter le produit à des dépenses d'intérêt local. »

» Binnen de bij een organiek decreet vast te stellen perken, kunnen de inlandse gebieden en de buitengewoonterechtelijke centra, onder toezicht van de administratieve overheid, die hun jaarlijkse begrotingen goedkeurt en hun rekeningen afsluit, opcentimes heffen op de belastingen verschuldigd aan de Staat, en belastingen, taxen, bruggeld en cijzen invoeren, en de opbrengst ervan besteden aan uitgaven van plaatselijk belang. »

R.A 5274

R.A 5274

Voir :

Zie :

Doc. du Sénat :

Gedr. St. van de Senaat :

80 (Session de 1956-1957) : Projet de loi.

80 (Zitting 1956-1957) : Wetsontwerp.

Justification.

Un projet de décret tendant à une refonte complète de l'organisation politique et administrative des circonscriptions indigènes, soumis à l'examen du Conseil Colonial, contient un article autorisant le chef de la circonscription, de l'avis conforme de son conseil, à créer des impôts basés sur les indices de richesse dont le montant cumulé ne peut, sauf décision contraire du commissaire de district, dépasser le taux régional de l'impôt indigène de capitation.

Ce texte a pour but de compenser le manque de souplesse du régime fiscal applicable actuellement à la majorité des autochtones qui ne permet pas la taxation proportionnelle individualisée de leurs revenus, et de réaliser ainsi une plus grande équité fiscale entre les indigènes.

En outre, la perception de cet impôt sur les indices de richesse permettra d'accroître les ressources des circonscriptions indigènes qui en ont besoin pour faire face aux dépenses sans cesse croissantes d'une administration qui se développe et se modernise afin de répondre aux nécessités nouvelles d'une population en rapide évolution.

Il avait été envisagé de remplacer l'impôt indigène qui frappe tous les autochtones, sauf quelques individualités disposant de ressources relativement élevées, faciles à déceler et à répertorier : employés, commerçants, petits industriels, etc., par un impôt sur le revenu généralisé.

Etant donné l'éparpillement des populations rurales, le manque d'éléments d'appréciation nécessaires à l'administration, l'augmentation considérable d'agents de contrôle que la réforme aurait exigée sans compensation suffisante sous forme de rentrées fiscales, il a été décidé de surseoir à cette réforme et d'autoriser les autorités indigènes, seules capables actuellement de connaître et d'apprécier la hauteur des revenus de leurs ressortissants, à percevoir un impôt sur les indices de richesse.

Ainsi s'établira peu à peu un rôle des revenus qui pourra, dans un avenir plus ou moins rapproché, servir de base à la réforme fiscale envisagée.

Les autorités locales indigènes seront cependant tenues à la modération puisque le projet de décret en cause prévoit que le montant cumulé des impôts ainsi perçus ne pourra dépasser le taux régional de l'impôt de capitation. De plus la nouvelle disposition ne sera appliquée que progressivement, car son mécanisme devra en être expliqué aux autochtones.

Verantwoording.

Een ontwerp van decreet, dat er toe strekt een algemene omvorming van de politieke en administratieve inrichting van de inlandse gebieden tot stand te brengen, en dat ter studie aan de Koloniale Raad werd voorgelegd, bevat een artikel waarbij het hoofd van het gebied, op eensluidend advies van zijn raad, gemachtigd wordt belastingen te heffen, berekend volgens de kentekenen van welstand, waarvan het samengevoegd bedrag, behoudens strijdige beslissing van de Districtscommissaris, het regionale percentage van de inlandse hoofdelijke belasting niet mag te boven gaan.

Deze tekst heeft ten doel het gebrek aan soepelheid te compenseren van het fiskale stelsel dat thans op de meerderheid der autochtonen van toepassing is en dat de geïndividualiseerde evenredige belasting van hun inkomen niet mogelijk maakt. Aldus zal een grotere fiskale rechtvaardigheid onder de inlanders verwezenlijkt zijn.

Bovendien zal de heffing van deze belasting volgens de kentekenen van welstand het mogelijk maken de middelen te vermeerderen van de inlandse gebieden die deze nodig hebben om het hoofd te bieden aan de steeds toenemende uitgaven van een administratie welke zich ontwikkelt en zich moderniseert, teneinde te beantwoorden aan de nieuwe eisen van een bevolking welke snel evolueert.

Eerst had men overwogen de inlandse belasting welke al de autochtonen treft, behalve enkele individualiteiten die over betrekkelijk hoge middelen beschikken die gemakkelijk kunnen opgespoord en in een repertorium opgenomen worden : bedienden, handelaars, kleine industriëlen, enz., te vervangen door een algemeen gemaakte inkomstenbelasting.

Gezien de verspreiding van de plattelandsbevolking, het gebrek aan voor de administratie nodige ramings-elementen, de belangrijke verhoging van het aantal personeelsleden voor de uitoefening van het toezicht, welke de hervorming zou geleverd hebben, zonder voldoende compensatie onder de vorm van fiskale ontvangsten, werd besloten deze hervorming uit te stellen en de inlandse overheid, die alleen in staat is de belangrijkheid van de inkomsten harer onderhorigen te kennen en te ramen, te machtigen, een belasting volgens de kentekenen van welstand te heffen.

Aldus zal gaandeweg een inkomstenkohier tot stand komen, dat in een min of meer nabije toekomst, als grondslag zal kunnen dienen voor de in het vooruitzicht gestelde fiskale hervorming.

De plaatselijke inlandse overheid zal evenwel tot gematigdheid gehouden zijn daar bedoeld ontwerp van decreet bepaalt dat het samengevoegd bedrag van de aldus geïnde belastingen, het regionale percentage van de hoofdelijke belasting niet mag te boven gaan. De nieuwe bepaling zal overigens slechts geleidelijk worden toegepast, want het mechanisme ervan zal nog moeten uitgelegd worden aan de autochtonen.

Telle est la justification de la modification qu'il est proposé d'apporter au texte du premier alinéa de l'article 13 de la loi du 15 juillet 1930, modifié par l'article 11 de la loi du 15 juillet 1938.

Art. 11ter (nouveau).

Insérer un article 11ter libellé comme suit :

« L'article 3 de la loi du 21 août 1921 contenant le budget général des recettes et des dépenses du Congo belge pour l'exercice 1921, est remplacé par la disposition suivante :

» Les institutions urbaines et régionales établies par décrets, ont, dans les conditions et limites fixées par les décrets, le droit d'établir des impôts, de contracter des emprunts, de décider des travaux et, en général, de régler tout ce qui est d'intérêt urbain ou régional. »

Justification.

La refonte en cours du décret du 12 janvier 1923 sur les villes, modifié par les ordonnances législatives des 19 octobre 1940 et 25 juin 1941, a mis en lumière la nécessité de compléter les dispositions fondamentales sur la matière. Celles-ci font l'objet de l'article 3 de la loi budgétaire du Congo belge en date du 21 août 1921, qui dispose :

« Les organismes urbains, établis par décret, peuvent créer des taxes locales et contracter des emprunts, sous le contrôle de l'autorité supérieure et dans les limites des objets déterminés par décret. »

Cette disposition a donné au Roi, agissant par décret, le pouvoir d'instituer des organismes urbains sans toutefois habilitier le législateur ordinaire à investir ces institutions d'autres pouvoirs que ceux qu'elle prévoit expressément. La loi n'a pas permis, dès lors, que fût confié à l'autorité urbaine l'exercice d'attributions relevant, dans le système de la loi du 18 octobre 1908, du pouvoir exécutif.

Il importe que cet état de choses subisse une conversion en rapport avec l'évolution d'une politique rationnelle : notamment donner aux Conseils, quel que soit le mode de désignation des membres de ces assemblées, des pouvoirs de décision en matière administrative. C'est ce qu'exprime, en termes généraux, la finale du texte en projet.

Celui-ci ne se borne pas à régler sur le plan juridique le cas des seules institutions appelées villes. Il réunit dans ses prévisions les villes et les institutions régionales que les décrets peuvent établir — provinces, territoires, par

Aldus luidt de verantwoording van de voorgestelde wijziging in de tekst van het eerste lid van artikel 13 van de wet van 15 Juli 1930, gewijzigd door artikel 11 van de wet van 15 Juli 1938.

Art. 11ter (nieuw).

Een artikel 11ter in te voegen, luidende :

« Artikel 3 van de wet van 21 augustus 1921 houdende de algemene begroting der ontvangsten en uitgaven van Belgisch-Congo voor het dienstjaar 1921, wordt door volgende bepaling vervangen :

» De stedelijke en regionale instellingen, opgericht bij decreten, hebben, onder de voorwaarden en binnen de perken door de decreten vastgesteld, het recht belastingen te heffen, leningen aan te gaan, over werken te beslissen en, in het algemeen, een regeling te treffen voor al wat van stedelijk of regionaal belang is. »

Verantwoording.

De thans doorgevoerde omwerking van het decreet van 12 Januari 1923 betreffende de steden, gewijzigd door de wetgevende ordonnantiën van 19 October 1940 en 25 Juni 1941, heeft de noodzakelijkheid aangetoond de desbetreffende fundamentele bepalingen te wijzigen.

Deze maken het voorwerp uit van artikel 3 van de wet van 21 Augustus 1921 houdende de begroting van Belgisch-Congo dat bepaalt :

« De stedelijke inrichtingen, bij decreet tot stand gebracht, kunnen onder het toezicht van de hogere overheid en binnen de grenzen der zaken vastgesteld door het decreet, plaatselijke belastingen heffen en leningen aangaan. »

Deze bepaling heeft aan de Koning, die optreedt bij wege van decreet, de macht verleend om stedelijke instellingen op te richten, zonder evenwel de gewone wetgever te machtigen aan deze instellingen andere machten toe te kennen dan die welke in de bepaling uitdrukkelijk voorkomen. Dienvolgens heeft de wet niet toegelaten dat aan de stadsoverheid de uitoefening zou worden opgedragen van bevoegdheden die, in het systeem van de wet van 18 October 1908, aan de uitvoerende macht behoren.

Het is nodig deze toestand te veranderen in verband met de evolutie van een rationele politiek : namelijk aan de Raden, welke ook de wijze is van aanwijzing der leden van deze vergaderingen, machten van beslissing in administratieve zaken te verlenen. Dat is wat in algemene bewoordingen op het einde van de voorgestelde tekst wordt gezegd.

Hij beperkt er zich niet toe, op het juridisch vlak, alleen het geval te regelen van de instellingen die steden worden geheten. Daarbij zijn ook bedoeld de steden en de regionale instellingen die bij decreet kunnen worden opgericht

ex. — qui correspondraient à de nouvelles divisions administratives proprement dites.

Comme l'exprime le projet, les pouvoirs dont seront nanties les autorités en cause seront délimités et organisés dans des décrets.

Tel qu'il est rédigé, l'article 11ter couvre, en l'élargissant, l'objet de l'article 3 de la loi budgétaire du 21 août 1921. Ce texte est, en conséquence, appelé à disparaître.

Le Ministre des Colonies,

— bijv. provincies, gewesten — en zouden overeenstemmen met eigenlijke nieuwe administratieve indelingen.

Zoals het ontwerp zegt, zullen de machten waarmede de betrokken overheid zal bekleed zijn, door decreten beperkt en omschreven zijn.

Zoals artikel 11ter is opgesteld, dekt het en geeft het tevens een grotere draagwijdte aan het voorwerp van artikel 3 van de begrotingswet van 21 Augustus 1921. Dienvolgens zal bedoelde tekst verdwijnen.

De Minister van Koloniën,

A. BUISSET.